

overbevist om, at det ikke er de smaa Bøder, der har fristet Ministeren til at deltage i dette Kaffeboard efter en Begravelse, jeg er sikker paa, at det er ud fra en helt anden Betragtning. Vi er jo nemlig ude paa Landet meget demokratiske og vil gerne følge vore døde til Graven, vil ogsaa gerne have et Bryllup, naar det skal være, og saa fremdeles. Det er sikkert den samme Opfattelse, der har gjort sig gældende for den højtærede Landbrugsministers Vedkommende, og derfor skal man være noget forsigtig med at indføre Bestemmelser om Bøder af en saadan Størrelse, som her er Tale om, ogsaa i Tilfælde, hvor det drejer sig om forsætlig Overtrædelse. Jeg har tilladt mig at fremdrage dette Forhold for derigennem at bevise, hvor vanskeligt det er for os ude paa Landet, ogsaa for den højtærede Landbrugsminister, at se bort fra, hvad der er almindelig Sædvane.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen anbefalede Mindretallets Ændringsforslag og fraraadede Flertallets, og han begrundede dette med nogle Udtalelser, som jeg gerne vil svare paa.

Det ærede Medlem sagde, at Følgerne af forsætlig Overtrædelse af de gældende Bestemmelser er meget alvorlige for Landbruget. Det forekommer mig, at Følgerne kan være lige alvorlige, enten det drejer sig om forsætlig Overtrædelse eller om Overtrædelse paa Grund af Uagtsomhed; Følgerne rammer lige haardt dem, der faar Smitten i deres Besætninger, enten det saa sker paa den ene eller den anden Maade. Det ærede Medlem argumenterede imod de høje Bøder for uagtsom Overtrædelse ud fra den Betragtning, at Folk, som ikke ved noget som helst om, at der er Sygdom i Besætningen, kan blive dømt til at betale disse høje Bøder. Men dette er jo ganske urigtigt. Der staar i det af Flertallet stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af mig, i anden Linie: „dyrene, skal han, uanset om Unkladelse skyldes, at han paa Grund af Uagtsomhed ikke har sørget for at holde sig underrettet om Besætningens Sundhedstilstand eller ikke har tillagt de foreliggende paa smitsom Sygdom tydende Symptomer nogen Betydning, straffes med Bøder fra 50 Kr. til 5000 Kr.“ o. s. v. Enhver maa da heraf ganske utvivlsomt kunne forstaa, at denne Bestemmelse ikke kan komme til at ramme Folk, som ikke har noget som helst Kendskab til, ikke har nogen som helst Viden om, at hans Dyr er befængt med Sygdommen. Det er

jo ogsaa en Erfaring, vi gentagende har gjort under Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen her i Landet, at Folk har været meget letsindige. Ærede Medlemmer husker antagelig de Eksempler, der blev nævnt i saa Henseende ved Sagens første Behandling — og jeg skal derfor ikke gentage dem — paa, at Folk har været saa letsindige, at selv om der i Løbet af en 14 Dage døde indtil en halv Snes Kreaturer af deres Besætning, anmeldte de det ikke, men de kunde ikke blive ramt af den gældende Lovs Bestemmelser, i hvert Fald ikke af den Bestemmelse, der siger, at naar der er Sandsynlighed for en Sygdoms Optraeden, skal man anmelde den. Efter Flertallets Ændringsforslag vil man kunne blive straffet med Bøder, naar man paa Grund af Uagtsomhed ikke har sørget for at holde sig underrettet om Besætningens Sundhedstilstand. Dette vil ramme Tilfælde, som ikke kunde rammes efter den gældende Lov, og derfor er det nødvendigt, hvis vi virkelig skal kunne ramme den Slags Overtrædelser, som er en Følge af Uagtsomhed, ikke af Uvidenhed — fordi Sygdommen er optraadt i en saa mild Grad, at man ikke ser det —, paa en saadan Maade, at Folk virkelig bliver bange for at begaa Overtrædelser paa Grund af Uagtsomhed. Vi maa huske paa, at hvis de ikke har forsikret — og det var Tilfældet i den Sagovre paa Fyn, der blev omtalt ved første Behandling —, saa er de ikke saa interesserede i at gøre Anmeldelse, fordi det medfører mange Vanskeligheder. De er mere interesserede i ikke at foretage noget, hvilket naturligvis kan blive til ubodelig Skade for Landbruget i det hele og for Staten. Man er allerede klar over, at Sygdommen med den Udbredelse, den for Tiden har, vil koste Statskassen mindst 3 Mill. Kr., og det vil sige, at det vil koste Landbruget mange, mange Millioner Kroner, inden man er færdig med Sygdommen. Derfor finder jeg, det er nødvendigt, at de Landboere, som søger at overholde Bestemmelserne, saa godt de kan, sikres saa vidt gørligt sammen med Statens øvrige Medlemmer derved, at de Mennesker, som ikke tager det saa nøje, bliver klapset i hvert Fald nogenlunde rimeligt af i Forhold til den Skade, de forvolder.

Ogsaa et andet Hensyn skal jeg nævne: Hensynet til Udlandet. Det har meget stor Betydning for os at kunne opretholde Eksporsten, og det kan kun ske i Kraft af, at man i Udlandet har Tillid til, at vi her i Landet bekæmper Sygdommen paa effektiv Maade, og hvis denne Tillid i Udlandet